

Critic's Point

Ὁ «μαέστρος» (;!) . Φράνκ Μπέερμαν,
κατὰ τύχην (;) στὴν Κ.Ο.Α...

Δεύτερη ἐντὸς ἡμερῶν συναυλία κατώτερη κάθε
κριτικῆς, σχολιάζεται ξανά χάριν τῆς Ἱστορίας.

3/2017.

τοῦ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ εἰλικρινοῦς ἐγκωμιασμοῦ τοῦ καλλιτεχνικοῦ διευθυντοῦ τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν, πού μᾶς κατέκτησε βαθμιαῖα μὲ τὸ ἦθος του, τὰ ὠραιότατα προγράμματα σπανιότατα ἀκουομένων, ξένων κυρίως, εἶναι ἡ ἀλήθεια, ἔργων, (ὑψηλοτάτης ποιότητος πνευματικὴ τροφή γιὰ τὸν Ἕλληνα φιλόμουσο) καθὼς καὶ μὲ τὸ ὅτι σπανιότατα ἀνεβαίνει ὁ ἴδιος στὸ πόντιουμ ὡς ἀρχιμουσικός. Ἀπὸ τὴν πολὺ μικρὴν ἐπαφή μας ἐδραίωσε μέσα μου τὴν πεποίθηση ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μουσικὰ του προσόντα, ἔχουμε νὰ κάμουμε πρωτίστως μὲ ἄνθρωπο καὶ gentleman, πρᾶγμα σπανιότατο στοὺς καιροὺς μας. Τὸ τελευταῖο πρόγραμμα τῆς Κ.Ο.Α. ἐπικυρώνει τῶν λόγων του τὸ ἀληθές.

1) ΡΕΣΠΙΓΚΙ ΟΤΤΟΡΙΝΟ [Respighi, Ottorino, 1879-1936]: *I pini di Roma* [Τὰ πεῦκα τῆς Ρώμης, 1923-24, 4 μέρη γιὰ ὀρχήστρα, παγκ. α'. ἐκτέλεση, Ρώμη, ἀρχιμουσικός Bernardino Molinari]

2) ΡΑΒΕΛ, ΜΩΡΙΣ, [Ravel, Maurice, 1875-1937]: *Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα*, σολ μείζ., τρία μέρη, 1929-31; παγκ. α'. ἐκτέλεση, Παρίσι, σολίστ, ἡ μεγάλη Marguerite Long (1874-1966), ἀρχιμουσικός ὁ συνθέτης.

3) ΝΗΛΣΕΝ, ΚΑΡΑ [Nielsen, Carl, 1865-1931]:: *Συμφωνία ἀρ. 2*, ἔργο 16, «Οἱ 4 ἰδιοσυγκρασίες καθ», δαν. *De fire Temperamentern*:

ἦτοι *Χολερικός, Φλεγματικός, Μελαγχολικός, Αἱματώδης*. Ἀφιερωμένη στὸν μεγάλο συνθέτη καὶ πιανίστα Φερρούτσιο Μπουζόνι [Ferruccio Busoni, 1866-1924], γράφτηκε τὸ 1901-02. Παγκ. α΄ ἐκτ. Κοπεγχάγη, 1 Δεκ. 1902, μὲ ἀρχιμουσικὸ τὸ συνθέτη.

Ὅπως ἀκούσθηκε στὸ διάλειμμα ἀπὸ ἀκροατὲς ἤκιστα...ἐνθουσιασμένους, ὁ «ἀρχιμουσικός» Φράνκ Μπέερμαν [Franck Beerhman, γερμανὸς, γ. Χάγη, 1965], ἀντικατέστησε τελευταία στιγμή, ἄλλο «κεκλημένο», τοῦ ὁποῦ ἡ ἔλευση κωλύθηκε γιὰ ἀγνώστους λόγους. Γιατὶ νὰ μὴ τὸ πιστέψουμε, καίτοι ποτὲ δὲν ἀναφέρθηκε ἄλλο ὄνομα στὰ δελτία Τύπου τῆς Κ.Ο.Α; Ἀπὸ τὰ βιογραφικά του συγκατατοῦμε μόνον ὅτι διετέλεσε (2007-2016) γενικὸς μουσικὸς διευθυντὴς τοῦ Χέμνιτς [Chemnitz], ἄλλοτε ἀνατολικογερμανικῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως (σήμερα: 248.645 κάτοικοι) καθὼς καὶ ὅτι πρωτοηχογράφησε γιὰ τὴ δισκογραφικὴ ἐταιρεία *Cpo* τὴν τελευταίαν ὄπερα τοῦ...Τζάκομο Μέγερμπεερ [Giacomo Meyerbeer, 1791-1864]] *Βάσκο ντὰ Γκάμα*, κατὰ τὸ βιογραφικὸ πὺ ἐστειλε γιὰ δημοσίευση—πρόκειται προφανῶς γιὰ τὴν *Ἀφρικάνα* [L' Africaine, 5 πράξεις, κείμεν. Εὐγενίου Σκριμπ, παγκ. α΄ ἐκτ. μετὰ θάνατον, παρισινὴ Ὀπερά, 28 Ἀπρ. 1865]. Κατὰ τὴν *Βικιπαίδεια*, εἰδικεύεται στοὺς...ἀντίποδες τοῦ προγράμματος πὺ, ἀγνωστο πῶς. κλήθηκε νὰ διευθύνει: τὸ...ἰταλικὸ μπέλ κάντο! *Ἰησοῦς καὶ Ἀπόστολος* πὺ λένε!

Καὶ τὰ τρία ἔργα, «βγήκαν» τελείως...ἀγνώριστα! Ἀγνοώντας διαφορὰς ὕφους καὶ γραφῆς, νοηματικὴ συνέχεια, ὁ μεφιστοφελικός γερμανοῦς, ἐστίασε μόνον στὴ δυναμικὴ καὶ δὴ στὰ ἄκρα τοῦ φάσματός της, μὲ προτίμηση περισσότερο στὰ *ffffff* καὶ κάπως λιγότερο στὰ *rrrrrrr*. Θυμήθηκα πόσο ἀπαλότερα καὶ εὐγενέστερα, ἔπαιζαν στὶς πίσω-πίσω σειρές, τὰ 35 χάλκινα τῆς κερκυραϊκῆς Φιλαρμονικῆς «Μάντζαρος» καὶ ἔφριξα μὲ τὶς ψυχοακουστικὲς ἀντοχὲς τῶν ἐγγόρδων πὺ ἐπὶ δίωρο ἀντέξαν ἀτελείωτους ὀρυμαγδοὺς δίχως νόημα. Τριώνυμο ταβατοῦρι... Ὅσο γιὰ τὴ νεότατη, ἀλλὰ ἀδήλου ἡλικίας ἐλληνοβενεζουελανὴ Ἀλεξία Μουζᾶ, συνυπῆρξε ὅπως-ὅπως μὲ ὅ,τι παίχθηκε ὡς Ραβέλ, κατακρεουργώντας νοηματικὰ κυρίως τὸ ὑπέροχο μεσαῖο μέρος *Adagio assai*. Ἐν τούτοις, ἐπέμενε νὰ παίξει καὶ μπίς. Συμπέρασμα; *Schäm du dich, herr Beermann* καὶ μὴ ξαναφανεῖς μπροστὰ μας!

Τέλος, επανειλημμένα εκλεκτοί συνάδελφοι και ἐγώ, ἔχουμε συστήσει στὸ συντάκτη τῶν κειμένων προγράμματος κ. Τίτο Γουβέλη νὰ παραθέτει καὶ στὴ λατινικὴ γραφὴ τὰ ὀνόματα τοῦλάχιστον κεκλημένων ξένων σολίστ ἢ ἀρχιμουσικῶν. Μᾶς διευκολύνει ἔτσι, ὅπως ἔχουμε ξανατονίσει, τὴν ἔρευνα στὴ Διαδίκτυο, ἐπειδὴ σπανίως εἶναι ἀξιόπιστες οἱ αὐτοβιογραφ-κὲς περιαιτολογίες τους, τῶν «κεκλημένων» ποὺ ἀναδημοσιεύει. Ὅπως χρειάζονται κάποτε καὶ στοὺς Ἑλληνας οἱ τόνοι, τοῦλάχιστον στὰ ἐπώνυμα Λ.χ. ἢ σολίστ, λέγεται **Μουζᾶ**, ὄχι Μούζα, ὅπως θὰ ὑπέθετε κανεὶς διαβάζοντας τὸ ἐπίθετό της μὲ κεφαλαῖα, Ποὺ ἀπασχόλησαν ὅμως κάτι τέτοια τοὺς ὀλετῆρες τῆς νεοελληνικῆς διὰ τοῦ μονοτονικοῦ., Κριαράδες, Μπαμπινιώτηδες κ.ἄ. Φαίνεται ὅμως ἀπὸ εὐγένειες δὲ σκαμπάζει γρῦ ὁ κ. Γουβέλης. Παρακαλεῖται θερμὰ ὁ κ. Τσι-αλῆς νὰ προβεῖ στὶς σχετικὲς συστάσεις Ἐκτὸς ἂν ὁ κ. Γουβέλης θέλει νὰ τὰ ἀκούσει... ἀγριότερα. Μὴ φοβᾶται, εἴμαστε ἀπολύτως ἱκανοὶ καὶ γι' αὐτά... Ἀχρείαστα νᾶναι.. (Αἴθουσα Φίλων τῆς Μουσικῆς, ἀπὸ τὸ 2010 Χρήστου Λαμπράκη, 3 Φεβρ. 2017).
